

Ο Φώτης Χαραλαμπίδης σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

Η "ανάλγητη φράου"

Η επαναφορά της συζήτησης για τα Μνημόνια προσπαθεί άλλη μια φορά να κρύψει το πραγματικό δύλημμα, καμουφλάρει με λαϊκές κορδόνες το συντηρητικό λόγο που αντιστροφεύεται κάθε αλλαγή. Μια φορά, σε μια συνεντευξή τύπου, η Ανγκελα Μέρκελ, αυτή η "ανάλγητη φράου", είπε: "Τους φταίει η οικονομική κρίση που δεν έχουν φτιάξει ακόμα εθνικό κτηματολόγιο; Τους φταίει το Μνημόνιο που δεν μαζεύει το κράτος τους φόρους; Τους φταίει η Τρόικα που έχουν ακόμη ακλειστά επαγγέλματα, λες και είναι στον Μεσαίωνα;"

Πολλοί καλοί άνθρωποι, όλο αυτό τον καιρό, μου λένε σε όλους τους τόνους, πόσο εθνικά ταπεινωμένοι νιώθουν από τις παρεμβάσεις των ξένων στις δικές μας υποθέσεις. Αν υπάρχει κάποιος λόγος να ντρέπονται οι Έλληνες, όμως, είναι αυτή ακριβώς η φράση της Α. Μέρκελ.

Προχθές διάβασα σε μια μεγάλη αθηναϊκή εφημερίδα, την εξής καταπληκτική φράση: "Ευτυχώς που η Ελλάδα δεν έχει Εθνικό Κτηματολόγιο, γιατί έτσι η περιουσία της δεν θα γίνει εύκολη λεία σε όσους την ορέγονται". Α, γεια σου! Τώρα αρχίζουμε να συνεννούμαστε και να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Τα κτηματολόγια και οι χωροταξίες είναι διαβολικά πράγματα, ευρωπαϊκά, επικίνδυνα. Τη δημόσια γη θα την κλέβουμε μόνοι μας, στα Βατοπέδια....!!!

Κινούμενη άμμος

Όσο αλλάζει η Ελλάδα, όσο αλλάζουν οι δομές της, έτσι θα μετουσιώνεται και το πολιτικό σύστημα, καθώς είναι υποχρεωμένο να "υπηρετήσει" τις νέες συνθήκες. Όσοι δεν καταλαβαίνουν αυτή την εξελικτική πορεία και δεν είναι προετοιμασμένοι (είτε πρόκειται για εκπροσώπους του πολιτικού συστήματος, είτε για τους Έλληνες πολίτες), θα εκπλαγούν και μάλιστα σύ-

ντομα. Οι δημοσκόποι, από τις αρχές του (εκλογικού) 2009, υποστήριζαν ότι οι Έλληνες πολίτες αλλάζουν πολύ πιο εύκολα κομματικό "στρατόπεδο" σε σχέση με το παρελθόν. Και τότε, πολύ λίγοι ήταν εκείνοι που έπαιρναν στα σοβαρά το συμπέρασμά τους. Άλλα δικαιωθήκαν, τόσο με την εκλογική συντριβή της Νέας Δημοκρατίας, όσο και με την ταχύτητα με την οποία το ΠΑΣΟΚ έχασε τη διαφορά που είχε "χτίσει" από τη Νέα Δημοκρατία και πλέον υπολείπεται σε ποσοστό, που σύντομα μπορεί να γίνει και διψήφιο.

Καταλάτης για τις εξελίξεις ήταν η ψήφιση του Μνημονίου της δανειακής σύμβασης με τους διεθνείς πιστωτές της Ελλάδος. Πρόκειται για σημείο-καμπή στη νεότερη ιστορία της Ελλάδος και αποτελεί τη θρυαλλίδα για την αλλαγή του σκηνικού. Η ψήφιση του Μνημονίου "ξύπνησε" βίαια τους Έλληνες από το λήθαργο της ευζωΐας και τους έβγαλε από μία κατάσταση μακαριότητας. Ακύρωσε στο σύλλογικο υπουργείων μύθους, με τους οποίους πολίτες και πολιτικό προσωπικό ζούσαν τις τελευταίες δύο και τρεις δεκαετίες.

Θα μείνουν στο περιθώριο της νέας εποχής

Οι επαγγελματίες της ελληνικής πολιτικής ζωής και του πολιτικού συστήματος, θα κάνουν τα πάντα για να μην μπουν στο ταμείο ανεργίας, αλλά η ελληνική κοινωνία τους έχει προ πολλού και οριστικά ξεπεράσει.

Γι' αυτό, εάν και οι ίδιοι δεν αλλάξουν, θα μείνουν χωρίς δουλειά. Η κοινωνία θα τους βγάλει "κόκκινη κάρτα" και θα τους αφήσει στο περιθώριο της νέας εποχής.

Και επειδή πρόκειται ουσιαστικά για θέμα νοοτροπίας, το πιθανότερο είναι να χάσουν το παχνίδι και να μείνουν εκτός νυμφώνως. Κορυφαίο παράδειγμα, η στάση του Γιώργου Παπανδρέου. Το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται στα τάρταρα, ο ίδιος είναι πολιτικά απαξιωμένος, αλλά αρνείται να συμβιβαστεί με την πραγματικότητα και επιμένει να διατηρείται στην κορυφαία θέ-

ση του προέδρου του κόμματός του, σισάριοντας ακόμη και την ενότητά του.

Μέσα ή έξω από την Ευρωζώνη;

Ο πρώην πρόεδρος της Γαλλίας Ζισκάρ Ντ' Εστέν, έθεσε ξανά το θέμα της εξόδου της Ελλάδος από την Ευρωζώνη. Κατά την άποψή του, η ελληνική οικονομία δεν μπορεί να ανακάμψει στη βάση του αποπληθωρισμού που συνδέεται με το ευρώ και θα πρέπει να αναζητήσει καλύτερη τύχη στην επιστροφή στο εθνικό νόμισμα.

Ο προβληματισμός του πρώην προέδρου της Γαλλίας έχει τεράστια σημασία, γιατί θεωρείται ένας πολιτικός που στήριξε την Ελλάδα σε επιλογές στρατηγικής σημασίας, όπως ήταν η ενταξή της στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ).

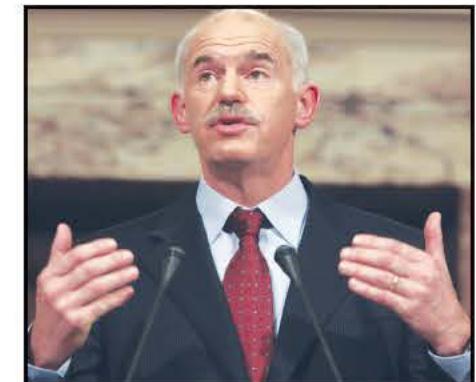
Ανεξάρτητα από τις δηλώσεις του Ζισκάρ Ντ' Εστέν, έχει δημιουργηθεί μια δυναμική εξόδου της Ελλάδος από την Ευρωζώνη. Με ευθύνη των Ελλήνων πολιτικών μας, δεν τηρούμε τις συμφωνίες που υπογράφονται με την τρόικα και δεν υπάρχει δυνατότητα έγκαιρης προσαρμογής προκειμένου να αποτραπούν τα χειρότερα...

"Τρεις λαλούν και δύο χορεύουν"

Μια χαρά εξελίσσεται ο διάλογος (διάβαζε "τρεις λαλούν και δύο χορεύουν") στο ΠΑΣΟΚ. Εξαιρετικά. Τη μια 12 βουλευτές συνιστούν αυτό. Την άλλη, τρεις βουλευτές αναλαμπάνουν πρωτοβουλία για εκείνο. Την επομένη, ένας υπουργός αρχηγός λέει: "Γιώργο, είσαι ανίκανος, μας κατέστρεψες". Την παρ' άλλη, δύο υπουργοί αρχηγοί, υπουργοί στην ίδια κυβέρνηση, πριν από χρόνια σύντροφοι και συνδοιπόροι, συναντώνται με όλους τους τύπους και ξεκινούν διαπραγματεύσεις -κάτι σαν τους εκπροσώπους της Χαμάς και της Φατάχ στη Λωρίδα της Γάζας- υπό το άγρυπνο βλέμμα των καμερών, που καταγράφουν λεπτό προς λεπτό την ιστορική συνάντηση. Κι από δίπλα, στο παρασκήνιο, κόσμος πάει κι έρχεται (νερό έχουν βγά-

λει τα πόδια τους) από υπουργικά γραφεία σε βουλευτικά. Κι από βουλευτικά σπίτια και ξανά μανά, κι όπως μου έλεγε κάποιος που τα παρακολουθεί αν υπολογίζοταν ως μονάδα καθένας που επισκεπτεται έναν υπουργό αρχηγό, τότε το ΠΑΣΟΚ θα είχε 1.350 βουλευτές τουλάχιστον! Και μερικές χιλιάδες κεντρικά κομματικά στελέχη!

Αναρωτιούνται γιατί να φύγει

Ωραία πρόγματα. Πλην όμως, όχι καινούργια. Τα έχουμε ξαναδεί. Και ξήσει. Αλλά ο Γιώργος Παπανδρέου πού είναι; Ο Γιώργος καλώς εχόντων των πραγμάτων (γιατί με τον Γιώργο ποτέ κανείς δεν ξέρει τι ακριβώς συμβαίνει) βρίσκεται στο Ντέρμπαν της Νότιας Αφρικής, όπου μετέχει στη διεθνή συνδιάσκεψη για την κλιματική αλλαγή, η οποία βεβαίως είναι πολύ συμβαρύτερο ζήτημα από το αν το ΠΑΣΟΚ θα πάει στις εκλογές με τον ίδιο αρχηγό ή θα αλλάξει πριν τις εκλογές. Υποτίθεται, ότι αυτές τις ημέρες, θα ανακοινώσει τις προθέσεις του. Για ποιό πράγμα ακριβώς δεν έχω καταλάβει. Να φύγει, δεν το βλέπω.

Σε μία σύνκεψη που έγινε την περασμένη εβδομάδα με τους απολύτως δικούς του (αυτούς που είχε στο Μέγαρο Μαξίμου, ήτοι Βάρτζελη, Αθανασόπη, Ελενόπουλο κ.ά.), έκανε μια ανασκόπηση της κατάστασης και εκτίμησε ότι τίποτε δεν συνηγορεί στο να φύγει από την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Που σημαίνει ότι τον προηγούμενο μήνα δεν συνέβη απολύτως τίποτε. Όλα ήταν μια φυσιολογική εξέλιξη. Τίποτε το ασυνήθιστο.

Άρα μπορεί να παραμείνει...

ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, δύο άταφα πτώματα...

"Αυτό δεν είναι ΠΑΣΟΚ". Είναι η φράση που ακούς πολύ συχνά από τα χειλή "πράσινων" στελεχών, που νοσταλγούν τις ημέρες που τους υποδέχονταν στις πλατείες και τα καφενεία με καλωσορίσματα και κεράσματα και όχι με βροισιές και γιαούρτια, όπως συμβαίνει σήμερα, που το ποσοστό που καταγράφει το κόμμα τους στις δημοσκοπήσεις, είναι λίγο πάνω από το 13,58% που κατέγραψε στην παρθενική του εμφάνιση, στις εκλογές του 1974.

Πρόγματι, "αυτό δεν είναι ΠΑΣΟΚ". Μήπως όμως αυτοί που νοσταλγούν το "ένδοξο" παρελθόν,

πρέπει να καθήσουν να σκεφθούν για το ποιος ευθύνεται που φτάσαμε στο σημερινό χάλι; Γιατί το ΠΑΣΟΚ, μαζί με τη Νέα Δημοκρατία, έχουν την πλήρη ευθύνη. ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία μοιάζουν με άταφα πτώματα, δεν έχουν όμως κατ' ανάγκην τελειώσει. Δεν είναι και νομοτέλεια όμως να συνεχίσουν να υπάρχουν. Οι Έλληνες πολίτες δεν θέλουν να ξαναδούν την αλαζονική συμπεριφορά των επαγγελματιών υπουργών, προτιμούν τις κυβερνήσεις συνεργασίας από την αυτοδυναμία. Κι όσοι αναμετρηθούν για την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, ίσως εκ-

των υστέρων δουν ότι ξόδεψαν π